

## προλαβαίνω

**προλαβαίνω**, ρ. [αρχ. προλαμβάνω], προλαβαίνω. **1.** προφταίνω κάποιον που προπορεύεται με αυτοκίνητο ή με τα πόδια: «από την Κατερίνη και μετά άρχισα να πατώ συνέχεια γκάζι και τον πρόλαβα έξω απ' τη Θεσσαλονίκη || άνοιξα το βήμα μου και τον πρόλαβα λίγο πριν μπει στο σπίτι του». **2.** έχω τον καιρό να κάνω κάτι: «θα καθίσω να σε βοηθήσω λίγο, γιατί προλαβαίνω να πάρω τ' αεροπλάνο». **3.** παρεμβαίνοντας ματαιώνω κάτι δυσάρεστο ή κακό: «ευτυχώς που πρόλαβα να τον ειδοποιήσω και δεν υπέγραψε το συμβόλαιο, γιατί αλλιώς θα 'χε μια ζωή τραβήγματα». (Ακολουθούν 26 φρ.)·

- δεν πρόλαβα να ξύσω τ' αρχίδια μου, βλ. λ. [αρχίδι](#)·

- δεν πρόλαβα να ξύσω τ' αφτί μου, βλ. λ. [αφτί](#)·

- δεν πρόλαβα να ξύσω τη μύτη μου, βλ. λ. [μύτη](#)·

- δεν πρόλαβα να ξύσω τον κώλο μου, βλ. λ. [κώλος](#)·

- δεν προλαβαίνω να..., λέγεται για κάτι που γίνεται συνέχεια και σε μεγάλο βαθμό: «απ' το πρωί που ανοίγω το μαγαζί μου δεν προλαβαίνω να πουλάω || υπάρχουν τόσοι πολλοί παράνομοι οδηγοί, που ο τροχονόμος δεν προλαβαίνει να κόβει κλήσεις»·

- δεν προλαβαίνω να ξύσω τ' αρχίδια μου, βλ. λ. [αρχίδι](#)·

- δεν προλαβαίνω να ξύσω τ' αφτί μου, βλ. λ. [αφτί](#)·

- δεν προλαβαίνω να ξύσω τη μύτη μου, βλ. λ. [μύτη](#)·

- δεν προλαβαίνω να ξύσω τον κώλο μου, βλ. λ. [κώλος](#)·

- δεν προλαβαίνω να πάρω αναπνοή, βλ. λ. [αναπνοή](#)·

- δεν προλαβαίνω να πάω ούτε για κατούρημα, βλ. λ. [κατούρημα](#)·

- δεν προλαβαίνω να φάω, **α.** είμαι πολύ βιαστικός: «εγώ δεν προλαβαίνω να φάω κι εσύ μου λες να πάμε να πούμε καφέ για να κουβεντιάσουμε». **β.** είμαι πολύ απασχολημένος, ιδίως έχω πάρα πολλή δουλειά: «πλάκωσε τόσοσ κόσμος σήμερα στο μαγαζί, που δεν πρόλαβα να φάω»·

- δεν πρόλαβε να βγάλει αχ ή δεν πρόλαβε να κάνει αχ ή δεν πρόλαβε να πει αχ βλ. λ. [αχ](#)·

- δεν πρόλαβε να βγάλει γρυ ή δεν πρόλαβε να κάνει γρυ ή δεν πρόλαβε να πει γρυ, βλ. λ. [γρυ](#)·

- δεν πρόλαβε να βγάλει κιχ ή δεν πρόλαβε να κάνει κιχ ή δεν πρόλαβε να πει κιχ, βλ. λ. [κιχ](#)·

- δεν τον (την) προλαβαίνω να... ή δεν τον (την) προλαβαίνω σε..., λέγεται για κάτι που του (της) το προσφέρω συνεχώς και σε ποσότητα: «δεν τον προλαβαίνω να τον ταΐζω || δεν την προλαβαίνω να την ντύνω || δεν τον προλαβαίνω σε φαί || δεν την προλαβαίνω σε ρούχα»·

- μόλις που (τον) πρόλαβα, βλ. λ. [μόλις](#)·

- να μην προλάβω να κάνω ένα βήμα, βλ. λ. [βήμα](#)·

- όποιος πρόλαβε, τον Κύριον είδε, βλ. λ. [κύριος](#)·

- πρόλαβα στο τσακ τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#)·

- πρόλαβα στο τσαφ τη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- το πρόλαβα στο τσακ, βλ. λ. τσακ.
- το πρόλαβα στο τσαφ, βλ. λ. τσαφ.
- τον πρόλαβα στο τσακ, βλ. λ. τσακ.
- τον πρόλαβα στο τσαφ, βλ. λ. τσαφ.
- τρέχω να προλάβω, βλ. λ. [τρέχω](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας